

KRÓLIKOWICE

Krolkewitz 1360

Krolkwitz 1791

Weisfurt 1938

Krokowice 1945

Królikowice jako własność rycerską wymieniono po raz pierwszy w 1360 roku, znajdowała się w królewskiej (czeskiej) części podzielonego księstwa głogowskiego. Informacje o jej właścicielach są bardzo skąpe. Na przełomie XV i XVI wieku Królikowice i pobliskie Małaszowice znajdowały się w rękach Maritiusa von Tschammera, który pozostawał ich właścicielem do swojej śmierci w 1562 roku. Potem jako właściciele wymienia się rodzinę von Lotz, która władała wsią do 1708 roku. Prawdo podobnie po tej dacie majątek zakupił Kaspar Joachim von Knobelsdorff z Popęszyc. Nie wiemy jak długo wieś znajdowała się w rękach Knobelsdorffów. Należy przepuszczać, że rodzina ta wybudowała klasycystyczny dwór i rozbudowała folwark. Już w 1620 roku w pobliżu wsi znajdował się młyn wodny, natomiast w 1742 roku wymienia się młyn wiatrowy. W 1791 roku wieś zamieszkiwało 118 osób, wzmiankowano siedzibę pańską folwark i dwa młyny, a właścicielem majątku była rodzina Stempel. W 1813 roku wieś zajęli Francuzi, którzy postanowili wybudować tu obóz wojskowy. Oficerowie z dowództwa korpus marszałka Mortiera zakwaterowali się we dworze w Małaszowicach. Dla pozostałych żołnierzy (ok.8000) wybudowano obszerne baraki, kantinę i punkt opatrunkowy. 15 sierpnia 1813 roku obchodzono w nim hucznie urodziny cesarza Napoleona. Podczas pokazów fajerwerków doszło do pożaru, który strawił część baraków. Francuzi opuścili ostatecznie okolicę po klęsce w bitwie nad Kaczawą. Według tradycji, pamiątką po Francuzach była osobliwość przyrodnicza-sosna zrosnięta korzeniami z dębem rośla w miejscu obozu jeszcze w latach 30.XX wieku. Informacje o folwarku i właścicielach Królikowic w XIX wieku są bardzo skąpe. W połowie XIX wieku posiadłość znajdowała się w rękach rodziny Faber, która w folwarku uruchomiła browar i gorzelnię. W tym samym czasie wybudowano we wsi restaurację z obszerną salą taneczną, ponadto we wsi znajdowało się 25 domostw, wiatrak a liczba mieszkańców wynosiła 184 osoby(1844r.);w 1926r.139 osób. Po 1945 roku miejscowy dwór i restauracja uległy zniszczeniu, wzniesiono kilka nowych zabudowań mieszkalnych i gospodarczych. W końcu XX stulecia wieś otrzymała wodociąg, w 2002 roku miejscowość zamieszkiwało 95 osób w 23 domostwach.

Za: Tomasz Andrzejewski "Miejscowości powiatu nowosolskiego - Rys historyczny"